

רביינו חננאל

ספירים ובמקרים יהל מפרק (גיגי
 ג ו נ): **אם** מעם מלא לוגמא
צ'צ'א. וככלפיכך ציומם (ה כ) כל
 מהיקנו ממקנו נגד מהר יהלה כמלה
 וגוממי וקי פחת מלייניטים לדמלין
 לסמס הכל מלן לגומיו למליין סמס
 בסבי יומר מריעניטים ב' ונרכש צס'ו
 יוכ' רבעית לדמלין נמלס בינוין
 צסמס רוגע דקמ' וווקל נמלס בינוין
 געל נועג מלך קצין צען צען צען
 לדמלין סמס ט' :

סמוֹך למנה. מימה המל' קרי
 לא ליל, מיטון ומפע' :

מסדר הדעת, כמו המסתה
 שכבה (ברדרי) (ברדרבי)
 רכני, והוא מותם ומופת
 כי זדים לשוחתו אחר
 [כך] מצערו מכל השון המפיס
 מרווח אשתי. בהריך
 בר חנה מקדר שולחני
 במיט' נור בחלתו היוני
 נורו מן החרצנים כ' וכו'.
 שמעון יורי, ההוא מבני
 ושמר יורי, ההוא מבני
 לה לאסרו אין מזגה בירן
 הירוש, יין מזגה קורושה
 ואבדון, והוא הוה מושבש
 עליה מחד פיני, אליא,

הא דאמר ר' בא שבתא
ששנתה הוה ואמר האור היינו
נורו אוניא גנוזות כללה
אשכובני, ובוכן כתוב
מכל, ההוא לאסדור אין
מצחיה בין הרשות (ה).
ירושלים בשבעות נר
שבישעה של אלא אכל עזח
בליל הפסח לוקה ואכל
מצחיה גנוזות, שבועה של אלא
אשב בעזב, ארב לישך
בעצ' סוכיה, שביניהם של אלא
אשב בעצל טוכיה, לוקה
ירשב בעצל טוכיה. חותם
בספריו ר' רבי ממי ורשר
יריר לעשותין מצחיה כין
רשות. תדריך אין אונרין
הבא לו בסוף אלא לא
היין. ואסיקאנא לא אמרו
אלא קרבן טומחו
עלילונה אבל קבע לית לנו
בה. תני' ר' און קדשין דידי'
השכר מושם ר' שמעון
אמור קדשין וטומחו
אין כל שהו.
אמר ר' גודול המקדש וטעם
תאי' גודול המקדש וטעם
מלא גודול צער אין אמר לא
לא לא.

וקרדשין עליו כך אין מבידין
עטמיה הוה בסיס טובא אמר
וותושבחות שעכולם בליליא
ברבים שלא אישתי שיברא
ואמר רבא תיהו שקוריה
הונוא דקדש אשיכרא אמר
ן מקדרשין אלא על דין ואין
לא מברכין עלייהו שהכל
הבא כוס של ברכה לריך
דרה אמר מלא לוגמא אמר
ההמקדש וטעם מלא לוגמא
אנא תניא לה לא גידול בר
אי' נפקא מינה למירמא דידי'
זה גודלה תנין או דילמא סמוד
בפסח דילמאathy למימישך
ואתית

מי מקרת פקמנ: סי' קויפות
מחציתם ברשות לר' ברהמיה ליטול גזע

ה' נטענין סכ"מ ד' (ד')
סג' וונצנ נמי סח נטענ ל'ה
ה' נטענ זי' מלה כ"ז רשות
ח' נטענ קלה מין מה'
וככל ש"מ מטה עיל' ווי'
רכישתו מוקן וא"ש]

אמר רبا הילכטה טעם מקדש⁶ וטעם מבידיל
לה ב'ו. זקונן מילמת
ללו לנו כי טענו לנו לנו לענין דבון רבי
לייעי צצתם כדבר מלך רבי
אמר רبا הילכטה טעם מקדש⁶ וטעם מבידיל
מי שלא קידש בערב שבת מקדש והולך כל
יוםם כולם עד מוצאי שבת⁵ מי שלא הבדיל
במוציאי שבת מבידיל והולך כל השבת כולם
אמירם פתח לה להא שמעתא רבעא בהאי
ישנא אמר רبا הילכטה טעם מקדש טעם
מבידיל מי שלא קידש בע"ש מקדש והולך כל
יוםם כולם מי שלא הבדיל במוציא⁷ שבידיל
הולך כל הום כולם אמר ליה⁷ מר ינוקא
מר קשישא בריה דרב חסדא לר' אש
מנא חדא איקלע⁸ אמירם לאחרין ולא הוה
חמור אויתנא ליה שיכרא ולא אבדיל וכתח
שנות למחר טרחנא ואיתינא ליה חמורא
אבדיל וטעים מידי לשנהתו איקלע לאחרין
א' הוה לנו חמורא אויתינא שיכרא אמר א'י
חומר מדינה הוא אבדיל וטעים מידי
שמע מינה תלת ש"מ⁹ הבודיל בתפלת ציריך
шибידיל על הרים ושמע מינה אסור לו לאדם
שיأكل קודם שיבידיל ושמע מינה מי שלא
תבדיל במוציא⁷ שבידיל והולך כל השבת כולם
נעא מינה¹⁰ רב הונא מרוב חסדא מהו
קדושי אשכרא אמר השתא ומה פירומא
תאני ואסני דבעאי מינה מרוב ורב מר'
חויאו ורב הייא מרבי ולא פשט לה שיכרא
מיובעיא סבור מינה קדושי הוא שלא מקדשין
עליליה אבל אבדיל מבדلين אמר לחו רב
חסדא הוי אמר רב בשם שאין מקדשין עליו
אין מבידין עליו אויתמר נמי אמר רב

תורת הילפָא בר אכימי אמר שמואל בשם שאין עליו לוי שדר ליה לר' שיברא בר הילפר מגני מנגנון זה רואיו לקדש עליו ולומר עליו כל שירשו ניעשרה אמר מיסרין ומפיים אמר רב יוסף אה אמר רבא אישתי מי זורין ולא אישתי שיברא מאן דמקdash אשיכרא רב אשכחיה ר' יזיה שריה אבא למיקני אישחריו משיכרא ר' ר' מברכין אלא על הין אטו אשכרא ואמייא לאלא על הין ר' אין מקדשין על השכר מושום מקדשין מפעימת יין כל שהוא ר' יוסף בר יוסי בר הונא אמר רב וכן תנין רב גידל דמן נרש מצא ואם לא יצא אמר רב נחמן בר יצחק ואידיה: סמוך למנחה: אבבעיא להו סמוך למנחה גדרלה תנ' ומפני קטנה תנן סמוך למנחה גדרלה תנ' ומפני מנשיא ולא גידול בר מנוימי אלא גידול סתמא א' ואידיה: סמוך למנחה: אבבעיא להו סמוך למנחה גדרלה תנ' ומפני

כל מתרן נעל [ק:] עד יוס ל-
לען נעל ע' צור' ס: וטורי. כל ט-
ריליה. כל תמליס: כי פלאס מגנום וקן
להר שור צוזו נון על מלדים מלדים וקן
מיירין ומפאים. מילרין (ט) ונכעת
ממים מס'יקן אין לנו מושך סן
למי נומר עליון קידוס ואדלה:
הודו גראט. דיל צאן לו פלאס:
וי' וורי. מי מחלת פחתן: אדי
יש אטה. סחלה נזחות כל כ-
לצתת כל צו (ט) מעבך נתק תום יפס
ונענין ומתקדש למס עליון: כום אל
ליליא. לטל' (ט): מטבחם יין צל-
האקו. הו מס נטעמה שחמלו קמבלן
ליך טיטוס (ט) כל בותה: מינא
דונה. מטבח צעת ומוחה
למעלה זון קלצט מיל כטהמה נה
סקידמי: ומאז פטה. צהה יט-
קעודס יתגע ופצע מעוזם פקם:
לו

שְׁבָעַמִּינִים

ונעט נסחפה כוונתנו. כה להרמן געיגלע עד
וסט לביינע. וסכי קייל' ככטה דהמלו
נעטש מוקדש ואוסט צחמא ווועט קידא
טערנתקדש למלה כל קיטס כוונת ווועט
טערנתקדש אוסט געט פאנטיל מצעדיין ווועט
נד יוסט לביינע: ווועט טוות. געט מעונטא
טערנתקדש חכל וקרלה הוועט דלניילן⁽¹⁾: חמוי
תהייניג. אין זיין מהר בערי הוועט כי
טערנתקדש סוכר טעלקן מצעדיין זו וכון טעלגא.
לאקוון בזבז מיס געט לאקוון חממר מדיניא ווועט
טערנתקדש עט קיטיס קפיטלו טיכעה דליך
טערנתקדש וויזן: שמעת מײַה פֿלְמָה. ג'

וְיַעֲשֵׂנִי יְמִינָה וְיַפְרֹאֵם. כִּי מִזְמָרֶת
לְטוֹרֵחַ זָהָב נְפִילָה וְלְלָבָב לְסָכָב^א וְלָטָב
לְמִלְחָמָה. עַמִּים יְמִינָה צָלָמָה יוֹלֵד נְקָוֹת^ב יְמִינָה
לְמִלְחָמָה דְּקַבְצָה יְמִינָה רַיִם מִקְדָּשׁ גָּדוֹלָה
לְמִלְחָמָה בְּגָדוֹלָה. לְרַכְתָּם תְּמִזְבֵּחַ כְּלָמְדָרָת^ג נְקָנוֹת:

ליזי ר

רְוִיָּה [בריה"]ש. שֶׁכֶר
שְׁעֹורִים (פַּיִן בִּירָה).

ר' י

האר ניוקא ומר קשיישא.
ני גינס שי נאכ מסדה
סס זנימס ציין, הילן
וואגדזן קוין לו מל
זיטאט ווועיל קוין לו
וילקי (כתבות פט:
תונע, חוט, ב' ב': ד' מה').

וספרות

ו. ומלא לוגמי דאמרין
מכא ע"כ לאו דוקא, אלא
הדי שיטלנו לצד אחד
יראה כמלא לוגמי. כי
אלען. ב. ואילך אפשר שהרי
כל הocus אין צריך شيئا
בו אלא רביעית. ס.